

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK irányelv módosításáról szóló, 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ – az úgynevezett módosító irányelvvel – és a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ – az úgynevezett nyilvánosság-részvételi irányelvvel – módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelvvel ⁽³⁾, hogy valamely tagállam egy két vagy több tagállam területén tervezett létesítmény esetében az irányelv I. mellékletében, nevezetesen annak a 20. pontjában (220 kV vagy annál nagyobb feszültségű és 15 km - nél hosszabb nagyfeszültségű villamos légvezetékek) felsorolt projekttypusok tekintetében akkor is köteles vizsgálati kötelezettséget előírni, ha a vizsgálati kötelezettséget kiváltó küszöbértéket (jelen esetben a 15 km-es hosszúságot) nem a létesítménynek a saját államterületén fekvő része, hanem ez a rész és a létesítménynek a szomszédos államban, illetve államokban tervezett része együttesen éri el, illetve haladja meg?

⁽¹⁾ HL L 73., 1997.3.14., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 151. o.

⁽²⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 466. o.

⁽³⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.

A Panevėžio apygardos teismas (Litván Köztársaság) által 2008. május 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Edgar Babanov elleni büntetőeljárás

(C-207/08. sz. ügy)

(2008/C 209/31)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Panevėžio apygardos teismas

Az alapeljárás felei

Edgar Babanov

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e az Európai Unió rendelkezéseivel, és ha igen, pontosan mely rendelkezésekkel a Litván Köztársaság

büntető törvénykönyve 265. cikke, amennyiben feltétel nélkül büntetőjogi felelősséget állapít meg kivétel nélkül bármilyen típusú kender termesztése miatt, tekintet nélkül annak hatóanyag-tartalmára?

2. Ha a fenti jogszabályhely ellentétes e rendelkezésekkel, hozhat-e a Litván Köztársaság bírósága döntést a nemzeti jog (a büntető törvénykönyv 265. cikke) alkalmazásával, ha a termesztett kender hatóanyag-tartalma nem haladja meg a 0,2 %-ot?

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) által a T-215/06. sz., American Clothing Associates kontra OHIM ügyben 2008. február 28-án hozott ítélet ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) által 2008. május 20-án benyújtott fellebbezés

(C-208/08. P. sz. ügy)

(2008/C 209/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (képviselő: A. Folliard-Monguiral meghatalmazott)

A másik fél az eljárásban: American Clothing Associates SA

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-215/06. sz. ügyben 2008. február 28-án hozott ítéletét, mivel az úgy ítélte meg, hogy a közösségi védjegyről szóló rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja nem alkalmazható a szolgáltatásokat megjelölő védjegyekre;
- az American Clothing Associates SA-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezésének alátámasztására a közösségi védjegyről szóló rendeletnek – az ipari tulajdon védelméről szóló, felülvizsgált és módosított, 1883. március 20-i Párizsi Uniói Egyezmény ⁽²⁾ 6ter cikkével együttesen értelmezett – 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozik. Az Elsőfokú Bíróság megállapításával ellentétben az előbbi cikk ugyanis, amelyre a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja utal, a termékeket megjelölő védjegyekre és a szolgáltatásokat megjelölő védjegyekre egyaránt alkalmazandó.

E tekintetben a fellebbező először is kiemeli, hogy az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazást követett el, amikor a Párizsi Unió Egyezmény 6ter cikkét szó szerint és szövegösszefüggésén kívül értelmezte, figyelmen kívül hagyva e rendelkezés és általában az egyezmény célját, amely az 1958. október 31-i lisszaboni okmány általi felülvizsgálata óta előírja, hogy a gyári vagy kereskedelmi védjegyekre vonatkozó valamennyi rendelkezést – a jelen ügyben nem alkalmazandó néhány rendelkezéstől eltekintve – ki kell terjeszteni a szolgáltatási védjegyekre.

A fellebbező másodszer úgy érvel, hogy maga a közösségi jogalkotó is vitatja, hogy meg kellene különböztetni az áruvédjegyeket és a szolgáltatási védjegyeket, mivel a közösségi védjegyről szóló rendeletnek a Párizsi Unió Egyezmény elsőbbségi jogra vonatkozó 4A. cikkét átültető 29. cikke kifejezetten említi a védjegybejelentés tárgyát képező szolgáltatásokat.

Harmadszor kiemeli, hogy az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben megállapítottal ellentétben az 1994. október 27-én Genfben elfogadott védjegyjogi szerződés 16. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az tisztázza a Párizsi Unió Egyezmény hatályát, anélkül azonban, hogy kiterjesztené annak hatályát olyan helyzetekre, amelyeket ez utóbbi egyezmény a jelenlegi változatában kizár.

Végül a fellebbező hangsúlyozza, hogy egy nemrég hozott ítéletben a Bíróság –legalábbis hallgatólagosan – maga is elismerte, hogy a Párizsi Unió Egyezmény előírja az áruvédjegyek és a szolgáltatási védjegyek közötti egyenlő bánásmódot.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11. o., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

(²) Recueil des traités des Nations unies, 828. kötet, 11847. sz., 108. o.

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2008. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – E. Friz GmbH kontra Carsten von der Heyden

(C-215/08. sz. ügy)

(2008/C 209/33)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: E. Friz GmbH

Alperes: Carsten von der Heyden

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1985. december 20-i 85/577/EGK tanácsi irányelv (¹). 1. cikke (1) bekezdésének első mondatában foglalt rendelkezést, hogy az a fogyasztónak a személyegyesítő társaságba, egyesületbe vagy szövetkezetbe való belépésére is vonatkozik, ha a belépés célja elsősorban nem az, hogy a fogyasztó a társaság, az egyesület vagy a szövetkezet tagja legyen, hanem – amint az mindenekelőtt a zártvégű ingatlanalaphoz történő csatlakozásra gyakran jellemző – a tagsági jogviszony létesítése a tőkebefektetésnek vagy a csereszereződések jellemző tárgyát képező szolgáltatásokhoz való hozzájutásnak csak egy másik módja?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1985. december 20-i 85/577/EGK tanácsi irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezést, hogy azzal ellentétben az olyan, az irányelv 7. cikke szerinti értelemben vett (az ítélezési gyakorlatban kimunkált) nemzeti jogkövetkezmény, miszerint a fogyasztó által az ilyen, üzlethelyiségen kívül tett belépési nyilatkozat annak visszavonása esetén azt eredményezi, hogy a kilépő fogyasztót a visszavonás hatályosulásának időpontja szerinti értéken a társasággal, az egyesülettel vagy a szövetkezettel szemben vagyoni igény, vagyis a tagsági jogviszony megszűnése időpontjában a társaságban, az egyesületben vagy a szövetkezetben meglévő részesedése értékének megfelelő összeg illeti meg, azzal a (lehetséges) következménnyel, hogy a fogyasztó a társaság, az egyesület vagy a szövetkezet gazdasági fejlődése okán vagy a vagyoni betétje értékénél kisebb összeget kap vissza, vagy akár vagyoni betétjének elvesztésén túl fizetési kötelezettsége keletkezik, mivel a kilépés esetére őt megillető vagyonrész értéke negatív?

(¹) HL L 372., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 262. o.

2008. május 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-221/08. sz. ügy)

(2008/C 209/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és W. Mölls meghatalmazottak)

Alperes: Írország